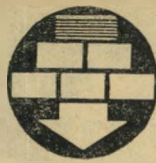

מרכז השפוע

מקבל כל סוגי עבודות בנין ומוזאיקה
מסגרות ונגרות בנין
טריסי פלסטיק וטפטים
תל-אביב, רחוב שינקין 14 (בחצר)
או ש ר י

שנת הכושר לדרך חדש

(המשך מעמוד 11)

להדק את היחסים עם דמשק, אך נראה כי העמידו כתנאי את היחס של השלטון הסורי לקומוניסטים שלו.

התפתחות מעניינת אחרת: ראשי המישטר הסורי מתחילים לחלום שוב על גירסה חדשה של "סוריה רבתה".

למרות שמפלגת אל-בעת המציאה את הרעיון המודרני של מדינה כלי-ערבית (אותו אימץ עבדאלנאצר לאחר מכן לעצמו), מביאה אותה התנגדותה לקאהיר לרעיון של מדינה קטנה יותר, שתכלול את סוריה, לבנון, ירדן — וישראל.

הדבר אינו מתבטא בתעמולה הרישמית, אלא בשיחות פרטיות. בישראל מקובל להניח, במידה רבה של צדק, כי דמשק היא הבירה האנטי-ישראלית ביותר שבמרחב. אולם בשיחות פרטיות, כשהם מהרהרים בקול רם, מבטאים מנהיגי סוריה דרכי-מחשבה הנראות להם כשחרות-שלום, אף כי הן מגלות חוסר-הכנה מועזע של המציאות הישראלית.

כך אמר לא מכבר מנהיג סורי מרכזי, בשיחת-רעים ברומא, שלא נועדה לצורכי תעמולה ופירסום: "אין לנו שום דבר נגד הישראלים. גם אין צורך במלחמה. אפשר לפתור את הבעיה בדרכי שלום."

"תקום מדינה גדולה אחת שתכלול את סוריה, לבנון, ירדן וישראל. שם יהיו כל האזרחים שווים, בלי הבדל דת ולאום. היהודים ירגישו את עצמם שם בבית, כמו הנוצרים ושאר העדות, וכולם יהיו מאושרים."

אין ספק שהאיש התכוון לכך בכל הרצינות והתמימות. דבר המוכיח שוב כי הבעיה המרכזית ביחסי ישראל-ערב היא חוסר-הקומוניקציה, המאפשר למנהיגי שני הצדדים להפליג על כנפי הדמיון לעולמות שאין להם שום קשר עם המציאות.

עיראק: מי אהב את עארף?

כל האמור לגבי הצורך בדיקטטורה בסוריה נכון באותה מידה לגבי עיראק, אך הסובלת אף היא מחוסר-הומוגניות משוע — בליל של אזורים גיאוגרפיים, לאומיים, ערות וקבוצות אתניות.

מותו של עבדאל-כאסם עארף לא שינה הרבה. הנשיא שנפטר לא היה אהוב על איש. בייחוד לא היה אהוב על שליטי מצרים, שזילזלו בו בגלוי מאחורי גבו, והגדירוהו, אף באוזני זרים, כאיש ילדותי ולא-חכם.

עוד לפני מותו של עארף הבכור התקררו מאוד היחסים בין קאהיר לבגדאד.

עבדאלנאצר לא היה קשור מעולם בקשרים אישיים אל עארף, כפי שהיה קשור אל בן-בלה, אותו אהב והעריך. בעוד שהעיתונים היו מלאים כותרות על הירוק היחסים בין עיראק למצרים, עד כדי סיכויים של איחוד ממשי, היתה המציאות כמעט הפוכה.

אין להניח כי עם חילופי האחים עארף ישתנה משהו. עוד מוקדם לקבוע איך יתגבשו היחסים האישיים בין נשיא מצרים והנשיא העיראקי החדש. אך הבעיות לא ישתנו עם חילופי האישים.

אין שום סיכוי ממשי לאיחוד מצרי-עיראקי, ואין לצפות גם להתיקרות ממשית, חוץ מזה הנובעת מן ההתנגדות המשותפת של קאהיר ובגדאד לדמשק.

מגוון המזורו של עארף הצעיר לתפקיד אחיו הניח נובע מן ההכרה, המשותפת לכל המחנות בשלטון העיראקי, כי במדינה כמו עיראק זו זה דיקטטורה יציבה כדי לשמור על שלמות המדינה.

השאלה הגדולה בעיראק היא, כמו תמיד, שאלת הכורדים. עארף החדש וכהניש כאילו יש בכוחו להעניק לכורדים אוטונומיה. אומנם מתנגד עבדאלנאצר לבלחמי כורדים, וגם הסובייטים דורשים פשרה לפני שיחדשו את אספקת הנשק הכבד לעיראק — אך ספק אם המישטר מסוגל לשנות את הקו.

בינתיים קורים דברים גם אצל הכורדים. המצב בין הזחמים הכורדיים דיים לבין עצמם דומה עתה למצב המחותרת העיברית בימי הסיון. אנשי של מוצטאפה ברזאני, הימני והשמרני, לוחמים בג'אל טלבאני, הצעיר והשמאלני, והדברים מגיעים לידי מלחמת-אחים ממש.

אולם בדרך כלל מצב הכורדים איתן. הם נהנים מתמיכת ממשלת איראן, הפועלת נגד עיראק. רוב הערבים מאמינים כי לאחרונה מורימה ישראל עזרה לכורדים, באמצעות איראן.

אלג'יריה: מרתפי-עינויים?

באלג'יריה שורר שקט. המישטר החדש התבצר. אחמד בן-בלה שוב אינו אלא זכרון — ובעייה הומאניטארית אקטואלית.

(הוגי השמאל האירופי מטפלים בגורלם של בן-בלה וחסידיו בכלא. שבועות עקשניות סוערות כי חסידיו של בן-בלה עונגו קשות אחרי שנעצרו — באותם מרתפי-עינויים בהם עינו הצרפתים את אנשי הפל"ק, ובהם עינו אנשי בן-בלה, לאחר מכן, את מתנגדיהם שלהם.) מהי מגמתו של המישטר הנוכחי?

שני האנשים העיקריים של המישטר הם האלוף הזארי בומדיאן, השליט הנכבד השתקן, והשר שריף בלקאסם, האיש המרכזי בממשלה. בומדיאן הוא שמאלן, בלקאסם ימני יותר. הקו הכללי של המישטר: נטייה שמאלית מתונה.

שנת-הכושר להתחלה חדשה!

אם לסכם את המצב (ושוב יש להדגיש: זהו המצב הריגעי!), אפשר לקבוע כי רוב ארצות המרחב עסוקות בבעיות פנימיות.

אין כרגע מערך כלי-ערבי — לא למען איחוד הערבים, ובוודאי לא למען פעולה נגד ישראל.

זהו מצב-ביניים, שהוא נוח ליוזמות-שלום רציניות, מחושבות וארוכות-טווח. יוזמות אלה יכולות להיעזר בשני מחנות בינלאומיים: המחנה הצרפתי והמחנה השמאלי. רוב המומחים סבורים כי דהיגול חותר, בטווח ארוך, לתפקיד של מתחך במרחב. בציר זה יש לפעול.

רוב המומחים סבורים גם כי הנתיב לשלום מוביל דרך היסודות השמאליים בעולם הערבי. מבחינה זו מדיניות ישראל בעבר היתה לקוייה. אנשי השמאל הערבי מתלוננים מרות על פעולת ישראל באפריקה, הקשורה כל-כולה, לדבריהם, באינטרסים האמריקאיים.

אמרה לי אישיות ערבית שמאלית: "בכל מקום פועלת ישראל בשליחת האמריקאים באפריקה. איפה שיש מישטר ריאקציוני קיצוני, שם יש השפעה ישראלית."

אין זה האימאגו הדרוש כדי להגיע אל היסודות השמאליים בעולט הערבי, שהם הקרובים ביותר לרעיון השלום (חוץ מן המחנה של בורגיבה, עליו דיחחנו ב"רוח הקודם).

המצב מתאים להתחלה חדשה. אך להתחלה חדשה דרושים לא רק כלים חדשים, אלא גם גישה חדשה מצד ישראל.

סניכון

ב'ס טכני חינוך

גימנסיה הומנית

נמשכת ההרשמה לכיתות ט', י', י"א, י"ב במגמות:

נמשכת ההרשמה לכיתות ט', י', י"א במגמות:

ריאלית הומניסטית

רדיו אלקטרוניקה

מינהל ומונהלי חשבונות מרובלים

טכנאות, שרטוט - אנוחה, בנין

תעודת בגרות והסמכה מקצועית - שכו לימוד מודרג להרשמה נא להביא תעודת שליש ב'.

הרשמה: בשעות 1-8 בבוקר, 8-4 אחה"צ

תל-אביב דרך פתח תקוה 126 (מול הקריה) טל: 254891	תל-אביב דרך פתח תקוה 44 (מול בית הדר) טל: 36773	חיפה רחוב בלפור 5 (מול הטכניון) טל: 69041
--	--	--

מ ל ו נ

גאים להודיע על פתיחתם מחדש של

האמפיתיאטרון והבאר ג'ורג' טאובנר

עם התזמורת המפורסמת הזמר רוני כהן שתנגן ערב-ערב וכמו-כן בשעה 5 אחה"צ, תה מנחה ובשבתות

הזמנת שולחנות בטלפון 443181, 5 קווים, ת"א

פרסום לאור

הנך רשאי לנהוג במכוניות מרוץ ללא רישיון

בשטח התערוכה הפתוח כל יום מ"5 עד חצות

קארטינג - הספורט שכבש את כל אירופה.

אוסטובוסיים: 22, 27, 28, 42

התחנה ליעוץ בשאלות מין ונשואין

פתוחה בימים שני וחמישי בבית הבריאות שטראוס, רח' בלפור 14, תל-אביב, חדר מספר 2, בין השעות 6.30 - 8 בערב.

למד לצייר בביתך בשעות הפנויות דרך האולפן לאמנות הציור

לפנות בכתב לתד. 4866, ת"א